

l'altra mirada

Karaoke i discoteca mòbil de la mà d'en Manel Pavón

Arreu hi ha moltes famílies que transmeten de generació en generació la passió per la música. Aquest és el cas dels membres de la família Pavón, que des de fa anys comparteixen la seva afecció per la música i el cant, viscuda des de diversos estils musicals i diferents nivells de professionalitat.

"El meu pare era cantant afecionat i la meua germana ha viscut de la música durant més de trenta anys. Jo era el més petit de la casa, i des de ben jovenet vaig viure de molt a prop aquesta tradició familiar".

No és, doncs, gens estrany que en Manel comencés als 15 anys a trepitjar els escenaris de molts pobles i ciutats de Catalunya. Des dels seus inicis, ha format part de diversos grups de música folk i ha passat per grups de rock i de música de ball.

"Actualment dedico gran part

del meu temps lliure a actuar en revetlles de barri, convits de casament, convencions i d'altres celebracions amb la discoteca mòbil del meu cunyat", comenta en Manel.

Segons les exigències de la festa, en Manel demostra la seva versatilitat tot fent de disc-jockey o de cantant i animador de karaoke. Tenim entès que en Manel, a part de ser un excel·lent cantant, és també un gran especialista en l'art d'engrescar les persones que hi ha entre el públic assistent perquè pugin a l'escenari a demostrar les seves habilitats davant el micròfon. Ja fa tres anys que en Manel treballa amb el seu cunyat portant el karaoke de festa en festa per les nostres contrades. *"Tot i passar-m'ho molt bé, la meua afecció comporta també certs inconvenients perquè em pren moltes hores del cap de setmana que m'agradaria dedicar a*

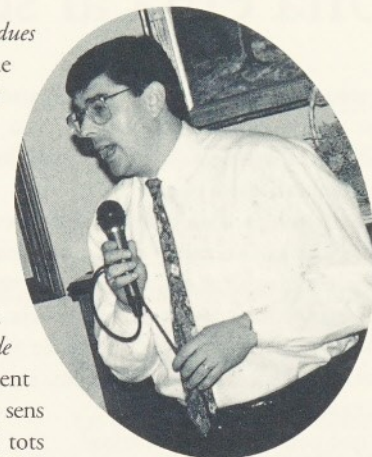
la meua dona i a les meves dues filles", ens diu en Manel, que hi afegeix tot seguit: "Això sí, els diumenges són exclusius per a la meua família".

Però en Manel veu compensat el seu esforç tant a nivell econòmic com a nivell personal. I és que fa ja molts anys que en Manel porta a dins seu el "cuquet de la música", del qual difícilment et pots desempallegar i que, sens dubte, omple de satisfacció tots aquells que d'escenari en escenari amenitzen les nostres esperades festes i celebracions.

Des d'aquí volem felicitar el nostre company Manel Pavón per la seva afecció i la seva dedicació musicals. I qui sap! potser ben aviat ens trobarem dalt d'un escenari de karaoke tot cantant "Un rayo de sol..."

Felicitats, Manel, i força veu per molts anys!

dBaB

A alguns de vosaltres, lectors del dBaB, us sorprendrà veure el Manel Pavón desenvolupant la seva gran afecció.

Aquesta és "l'altra mirada" d'en Manel, qui, a més de ser pare de família i de treballar al departament de Recursos Humans de l'HGG, és també disc-jockey de discoteca mòbil i animador de karaoke.

la Residència

Artur Sitjà Navarra

Records plens de música

Artur Sitjà, resident al nostre Centre Geriàtric, és natural de Sant Sadurn d'Anoia, però els seus pares, l'Amadeu i la Maria es van traslladar a Granollers quan ell tan sols tenia 3 anys, juntament amb el seu germà Jaume. Més tard va néixer la Quimeta.

Fill de músic, tota la seva vida ha estat dedicada a la música. Ens ho explica així:

Vaig començar el solfeig als 7 anys, tocant el contrabaix i el fiscorn a l'Orfeó Granollerí, i el meu debut va ser en complir 15 anys, tocant el contrabaix amb un quintet a la Garriga (Colònia dels Sillos) en un local destinat al ball.

Abans de fer els 18 anys vaig començar a tocar amb l'Orques-

tra Unió Artística de Granollers (1925); el meu pare n'era el representant i un dels músics de la mateixa, hi tocava el fiscorn. Amb aquesta orquestra vàrem "fer bolos" per tot Catalunya i les Illes i també algun viatge a França.

Em vaig casar amb la Sra. Concepció Polo, Concha, i vàrem tenir una filla, a la qual vam posar el nom d'Alegria. Malauradament, ja no puc gaudir de la companyia de cap de les dues.

Durant la Guerra Civil la música va anar "per portes", i aleshores jo continuava tocant tant al cinema Majestic com al Mundial, ja que es van formar dues orquestres.

Cap a l'any 1939, després de la

guerra, vàrem retrobar-nos els components de la Unió Artística (l'Antoni Valls, l'Eudald Melé, en Francesc Vilaró, en Joan Coll i d'altres que no recordo) i vàrem tornar a tocar. En aquesta època vaig començar a treballar a Can Botey, on vaig estar durant 27 anys i mig.

Des de l'any 1950 fins al 1955 vaig tocar el meu contrabaix en la nova Orquestra Windsor, i a partir d'aquestes dates només "feia bolos" i suplències, normalment amb l'Orquestra Selecció. En plegar aquesta gran formació el 1964, entre uns grans companys, Antoni Brugués, Boi González, Albert Masat, Ignasi Miquel, Gregori Silvestre i jo mateix vam formar el conjunt Eden's amb els qui vaig actuar durant nou o deu anys.

La jubilació laboral em va arri-

bar l'any 1973, i aleshores tota la meua feina era passejar amb la meua dona i anar a cantar al Cor Amics de la Unió, fins que ella em va deixar, l'any 1986. En trobar-me tan sol i ple de records, vaig decidir venir a viure a la residència de l'Hospital, on m'estic des del dia 17 de novembre del mateix any 86. Haig de dir que és com a casa, ja que estic pràcticament al mateix barri.

Cada setmana espero amb il·lusió la visita de la meua germana Quimeta, vídua del conegut pintor Francesc Serra, les meves nebodes i d'altres familiars i amics.

Continuo col·laborant amb la Coral de l'Hospital de Granollers, en les actuacions dels Pastors que cada any es fan per Nadal al Centre Geriàtric.

Artur Sitjà Navarra